

Krigen maa være til Stede, dels som Kassebeholdning, dels som Reservefond. Det er dog vist indlysende for alle ærede Medlemmer, at de Midler faar man ikke gennem nye Skatter. Og naar man henviser til Merindtægtsskatten, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at vi hidtil overhovedet ikke har faaet mere end 6 Mill. Kr. ind ved denne Skat, og vi ved ikke, hvad den vil indbringe i Aar. Vi ved, at der vil indkomme en Merindtægtsskat den 1. December i Aar, medens der ikke er vedtaget nogen Lov om, hvorledes Merindtægtsskatten skal være til næste Aar. Lad mig nu gaa ud fra, at den i Aar vil indbringe 50 Mill. Kr.; saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at den danske Stat i Øjeblikket har en løs Gæld paa 40 Mill. Kr., som skal betales, og at Forholdet desuden er dette, at vi allerede er nær ved Kassens Bund, saaledes at der i den Maaned, som nu kommer, November, i hvilken Tilgangen til Statskassen af Skatter og Afgifter er ringe, allerede vil blive et ikke ringe Minus, d. v. s., at Staten kommer til at staa i Gæld til Nationalbanken. Naar Stillingen er denne, kan dog enhver indse, at det er nødvendigt at skaffe Midler til Veje, og at disse Midler ikke godt kan faas ind ad anden Vej end ved Statslaan. Jeg skulde være den første til at glæde mig derover, hvis jeg ikke behøvede at forsøge at skaffe Penge paa den Maade, thi at laane er i og for sig ikke nogen Glæde for en Finansminister, og det er heller ikke nogen stor Glæde at komme til Rigsdagen om saadanne Laan og at skulle diskutere det, som man da nemt kommer til at drøfte, men som man maaske denne Gang vil undgaa, nemlig Spørgsmaalet om Renter og Afdrag, hvilket man under den nuværende Situation maa henvise til Fremtiden. Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft imidlertid sagde, at Merindtægtsskatten skal drives op til at yde alt, hvad den kan yde i dette Øjeblik, saa ved det ærede Medlem godt, at jeg er fuldkommen enig med ham og hele Tiden har ment, at man i denne Skat skulde forsøge at inddrage noget, som ikke kan kaldes overordentlig Indtægtsskat, da det er Skat af de store Formuer og Indtægter, som i og for sig ikke er berørte af Krigskonjunkturerne.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) henviste yderligere til Børsskatten, gennem hvilken man skulde kunne forøge Indtægten for at undgaa Statslaan. Men hvorledes er det muligt at tænke sig, at Statslaan skulde kunne undgaaes ved en Skat, som vel nu indgaar i Statskassen med ret

store Beløb, men som dog forsvinder i de almindelige Udgifter? Det ærede Medlem nævnedes det Beløb, som denne Skat havde indbragt i September, nemlig 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er nøjagtig det dobbelte af, hvad Skatten indbragte i August, og det vil altsaa sige, at der ikke var nogen Forøgelse paa dette Punkt, da vi jo har sat Skatten op til det dobbelte. At Børsspillet skulde vedvare i den Udstrækning, som det har i Øjeblikket, tror jeg ikke paa. Og at Skatten, naar den forhøjes meget stærkt fra de nuværende Sæts, skulde indbringe et forholdsvis saa meget større Beløb, naar Kurserne ikke længere er drevene op til den uhyre Højde, de har i Øjeblikket, men man skal til at regne med normale Kurser, Parikurs eller lidt mere end Parikurs, tror jeg ikke, noget Menneske, som kender Forholdene, vil mene. Men jeg er, som jeg hele Tiden har sagt, villig til at tage under Overvejelse, om Børsskatten skal forhøjes — eller eventuelt nedsættes —, naar vi har prøvet den i de sidste Maaneder af det nuværende Finansaar.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) udtalte, at man kunde ogsaa forøge andre Skatter under den nuværende Situation, f. Eks. Forlystelsesskatten, som naturligvis er en kær Skat for det ærede Medlem, fordi han har indført den. Jeg var ganske vist ikke enig med ham i, at den skulde indføres, idet jeg anser den for en Skat, som til en vis Grad rammer kulturelt, hvad en Skat ikke bør. Den har under Krigen ikke givet mere end før, men har, naar lige undtages det første Krigsaar, staaet omtrent paa det samme, hvad man kan se af Statsregnskabet for 1915—16. Jeg har den Tro, at den kan blive trykkende for Folk, som søger en rimelig Fornøjelse, jeg tror, den rammer dem haardt, som skal have en tarvelig Billet til en tarvelig Forlystelse, Biografteater eller lignende, og det vilde ikke være mig nogen Glæde at forhøje denne Skat. En Del af den indkommer efter min Mening paa den latterligste Maade fra det kongelige Teater, idet vi tager en Afgift og samtidig øser en Mængde Penge ud til Teatret. Selv om man gik til en Forhøjelse af Skatten, ja, selv om vi forhøjede den til det dobbelte, hvad vilde saa det betyde overfor de nuværende Udgifter? Det vilde ganske vist være 1 Million, men Ulykken er den, at vi slet ikke regner med den enkelte Million i Statshusholdningen. Naar Udgifterne er steget til den Højde, at vi kan regne med en Udgift paa flere